

مازیار لرستانی از فردادر تئاتر شهر

نمایش «در انتظار گودو» تازه‌ترین نمایش مازیار لرستانی است که از روز دوشنبه سوم مهرماه در تالار چهارسو پیش روی مخاطبان قرار می‌گیرد. به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، «در انتظار گودو» نوشته ساموئل بکت با خوانش، برداشت و کارگردانی مازیار لرستانی از سوم مهرماه ساعت ۱۸ در سالن چهارسو اجرای خود را آغاز می‌کند.

پایان اعتصاب‌ها در هالیوود؟

افراد نزدیک به مذاکرات اعلام کردند که نویسندگان و تهیه‌کنندگان پس از ملاقات رو در رو به توافقی برای پایان دادن به اعتصاب انجمن نویسندگان آمریکا نزدیک شده‌اند. به نقل از سی ان بی سی، به گفته این منابع، دو طرف از روز چهارشنبه دیدارهایی داشته‌اند و امیدوار بودند به توافق نهایی برسند و قرار است (یک‌شنبه) نیز این مذاکرات ادامه داشته باشد.

«بی‌مصرف‌ها» در گیشه شکست خوردند

قسمت چهارم فیلم «بی‌مصرف‌ها» در اکران آغازین خود به فروش ۳.۲ میلیون دلاری دست یافت تا کمترین فروش افتتاحیه این سری فیلم را به ثبت برساند. چهارمین فیلم در مجموعه اکشن «بی‌مصرف‌ها» با نمایش در ۳۵۱۸ سالن سینما ۳.۲ میلیون دلار را به خود اختصاص داد

خبری از کنسرت‌های پاپ در پایتخت نیست!

با وجود اینکه یک هفته از پایان ایام سوگواری محرم و صفر می‌گذرد، به جز چند کنسرت محدود، برگزاری اجراهای صحنه‌ای متعددی در کشور نیست.

سالگرد مرگ مشکوک یک شاعر!

«پابلو نرودا» شاعر شیلیایی برنده نوبل که در سال ۱۹۷۳ به مرگی مشکوک درگذشت، سال‌هاست چهره مورد بحث محققان و پژوهشگران دنیا بوده است و پیش از این گروهی از کارشناسان بین‌المللی که روی پرونده او و نمونه‌های باقی‌مانده از جسدش کار می‌کردند، نتیجه گرفتند که ابتلا به سرطان مطمئناً علت اصلی مرگ او نبوده است.

پوپک عظیم‌پور:

حال «مبارک» خوب نیست!

گفتگویی با ایسنا باز زیبایی مجموعه آثار رسیده به این بخش جشنواره گفت: تلاش برخی از نمایشگران که اسامی مشخصی دارند، همچون خانواده انصافی، آدم را به شوق می‌آورد. این خانواده برای حفظ هنر نمایش سنتی همواره تلاش می‌کند و جای خوشحالی دارد ولی نسل جوان آن طور که شایسته آیین و سنت است، به هنر سنتی توجه نمی‌کند. عظیم‌پور ادامه داد: در بین

همزمان با هفته دفاع مقدس؛

بازخوانی اظهارات ابراهیم حاتمی کیا درباره سینمای ضد جنگ

گفتگو قابل تامل است. ابراهیم حاتمی کیا در آن گفتگو که ۱۶ سال قبل انجام شده است، با اشاره به اظهاراتش در دیداری که در همان مقطع با مقام معظم رهبری داشته، گفته است: در دیدار کارگردانان با رهبری اشاره کردم، شرایط به گونه‌ای است که نمی‌دانم از چه چیزی باید سخن بگویم. این نوع حیرت، از جامعه ملتهبی که پیش رو داریم نشأت می‌گیرد. شما نگاهی به رسانه‌ها که نبض روز جامعه هستند بیندازید. غلظت محافظه کاری در اوج است. هر حرکتی و تفسیری ممکن است مفهوم سوء

معمایی که امین تارخ پاسخ آن را می‌داند!

چالش میان‌سالی، درگیری با زمان حال و گذشته است و این چنین است که آدمی، زیستن در لحظه را فراموش می‌کند. مانند هر انسان صاحب‌اندیشه‌ای می‌دانست که زندگی دو سؤال و دو معما بین تولد و مرگ است. او به قدر وسعش کوشید تا زندگی خود را معنا ببخشد. خداوند هم که برای او کم نگذاشته بود؛ از زیبایی چهره تا گیرایی صدا و ذوق و خلاقیت هنری. او نیز این همه را به کار گرفت تا هم خود یکی از هنرمندان نامی کشورش باشد و هم آنچه را در سالیان سال آموخته بود، بی‌دریغ، به نسل‌های بعد از خود ببخشد. در زمانه‌ای که هنوز در هر اتفاقی، آموزشگاه بازیگری احداث نمی‌شد، او که دانش‌آموخته دوران طلایی دانشکده هنرهای زیبا و کارشناس ارشد مدیریت

فرهنگی بود، با تاسیس کارگاه آزاد بازیگری خویش، مشتاقان این هنر را به راهی درست هدایت کرد. در کاربلدی او همین بس که شمار بالایی از بازیگران شناخته شده امروز، از دل آموزشگاه او بیرون آمدند. تازه جوانی بود که از شهر شور و شعر، شیراز، به تهران آمد تا در دانشکده هنرهای زیبا درس بازیگری بخواند و نزد استادانی همچون دکتر محمد کوثر، بهرام بیضایی و پرویز پرورش آموزش دید و همواره محمد کوثر را بزرگترین استاد خود می‌خواند. این بازیگر در سال‌های پیش از انقلاب با بازی در نمایش «اتللو» در اولین سال‌های جوانی خود جایزه بازیگری تئاتر را به دست آورد. او با بازی در نمایش‌هایی همچون «هنری چهارم»،

کشورها آیین‌های مخصوص به خودشان را دارند که از گذشته حفظ شده است. این آیین‌ها ویرترین هویت ملی‌شان است اما به نظر می‌رسد در کشور ما نمایش‌های آیینی و سنتی تنها برای اجرا در جشنواره تولید می‌شوند. شاید چون جشنواره دو سالانه است و همه چیز رها می‌شود تا فراخوان بعدی. به این ترتیب هنر عروسکی در طول سال مغفول واقع می‌شود. عظیم‌پور درباره روند انتخاب آثار توضیح داد: از بین کارهای بسیاری که دیدیم، ده اثر را خیلی با اغماض و دو یا سه اثر درخشان با نگاه تشویقی انتخاب شدند. در کل نه «مبارک»، نه «جیجی وی جی» نه «خیمه»، حال خوبی ندارند. باید در طول سال احوالپرس‌شان باشیم و توجه به آنها، نباید موسمی باشد.

وی تأکید کرد: وقتی هنرمند نمایش سنتی فقط ساختار را می‌بیند، یک کاستی سنتی می‌افتد. محتوای نمایش سنتی باید برای مخاطب امروز با دقت طراحی شود تا همچون نهال تازه‌نفس، بشاش باشد. به یاد داشته باشید که کار سنتی یک کار مردمی است. شوخی دارد، کنایه دارد، سرگرمی دارد و نقد هم دارد. این کارگردان تئاتر درباره برگزاری بخش‌های جشنواره در استان‌های مختلف کشور گفت: نفس قضیه خیلی شعفناک است؛ اینکه جشنواره از پایتخت به

جای خود را به جولانگاه سینمای دختر و پسری داده است که من در جای خود لازم می‌دانم، ولی نباید جای سینمای جدی را بگیرد. من در این حوزه احساس خفگی می‌کنم. اگر در آن دیدار من اشاره به گرفتن درجه کردم، عطف به مصونیت این نوع سینماست.

سالگی در اولین سریال تلویزیونی غیر کم‌دی با عنوان «شهر من شیراز» به ایفای نقش پرداخت و حضور خود را در تلویزیون با بازی در مجموعه‌های درخشانی همچون «سربداران» و «ابن سینا» ادامه داد. حالا یک سال است که او با همه شادکامی‌ها و ناکامی‌هایش مهمان قطعه هنرمندان بهشت زهراست. او نیز چون هما روستا در جهانی دیگر، به دنبال «پرنده کوچک خوشبختی» دوید.

«لورانتچی‌یو»، «زن نیک ایالت سچوان» و ... حضور روی صحنه را تجربه کرد. امین تارخ که در کارنامه هنری‌اش همکاری با کارگردان‌هایی همچون علی حاتمی، داریوش فرهنگ، رسول صدراعظمی، داریوش مهرجویی، مسعود کیمیایی، جلال مقدم و پوران درخشنده به چشم می‌خورد، بازیگری سینما را از سال ۵۸ و با بازی در فیلم «مرگ یزدگرد» به کارگردانی بهرام بیضایی آغاز کرد. او در سن ۲۲